

“Ακόνιζε το ξίφος των δακρύων”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Εὐάγριος:

«Εἶναι μεγάλη ὑπόθεση νὰ προσεύχεται ὁ ἄνθρωπος χωρὶς νὰ περισπᾶται καὶ μεγαλύτερη εἶναι νὰ ψάλλει χωρὶς νὰ περισπᾶται».

Εἶπε πάλι:

«Ὅταν ἐμφανισθεῖ στὴν καρδιά σου λογισμὸς ποὺ σὲ καταπολεμεῖ, μὴ ζητᾶς στὴν προσευχή σου ἄλλα ἀντ’ ἄλλων, ἀλλὰ ἀκόνιζε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ τὸ ξίφος τῶν δακρύων».

Ρώτησαν κάποιοι τὸν ἀββᾶ Μακάριο:

«Πῶς πρέπει νὰ προσευχόμαστε;»

Καὶ ὁ Γέροντας τοὺς εἶπε: «Δὲν χρειάζεται νὰ φλυαροῦμε, ἀλλὰ νὰ ὑψώνουμε τὰ χέρια καὶ νὰ λέμε: «Κύριε, ὅπως θέλεις καὶ ὅπως γνωρίζεις, ἐλέησέ με». Καὶ ἂν προμηνύεται πόλεμος: «Κύριε, βοήθει με», καὶ γνωρίζει ὁ ἴδιος τί μᾶς συμφέρει καὶ

θα μᾶς ἐλεήσει».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ